



REPUBLIKA I  
VISOKI UPRAVNI SUD R  
Z A G J  
Frankop

REPUBLIKA HRVATSKA  
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA  
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	21.10.2019. 10:10:38		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/153	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

oslovni broj: UsII-512/18-6



U I M E S K E

## PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koje zastupa opunomoćenica [redacted], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Knina, Knin, dr. Franje Tuđmana, koje zastupa opunomoćenik [redacted], odvjetnik [redacted], radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 25. rujna 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/17-11/134, URBROJ: 376-10-18-12 od 6. studenoga 2018.
- II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova spora.
- III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

### Obrazloženje

Osporenim rješenjem je utvrđeno da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Knina prema evidenciji Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižnog odjela Knin dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu otpremu (dalje: EKI) prema podacima EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 122-2017, 29. ožujka 2017. (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio rješenja (točka I. izreke). Utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada Knina, navedenim u potvrdi Grada Knina, Upravnog odjela za prostorno uređenje, komunalne, imovinsko-pravne poslove i zaštitu okoliša, KLASA: 710-01/18-01/04, URBROJ: 2182/10-05-18-2 od 2. listopada 2018., koja je sastavni dio ovog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koristi ih za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI (točka II. izreke). Količinu i vrstu EKI iz točke I. – II. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka III. izreke). Utvrđuje se godišnja

naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Knin ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Knin, dostupnoj na Zajedničkom u informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u člancima 6. i 7., stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta, Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17. (točka IV. izreke). Utvrđuje se da Grad Knin ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 8. ožujka 2017., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Knina ukoliko je ista nastupila nakon 8. ožujka 2017., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odijela Knin dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji (točka V. izreke). Obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu Kninu (točka VI. izreke). Obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Gradu Kninu naknadu za pravo puta iz rješenja za prvu i drugu godinu. Svaka slijedeća naknada za pravo puta se plaća u roku 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VII. izreke). Obvezuje se Grad Knin omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz rješenja (točka VIII. izreke).

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je Gradu priznato pravo na naknadu za pravo puta na nerazvrstanim cestama, na česticama za koje tijekom postupka nije nedvojbeno utvrđeno da bi doista bila riječ o nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada. Smatra da je povrijeđena odredba članka 28. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK). Poziva se na odredbu članka 101. stavka 2. Zakona o cestama (Narodne novine, broj 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13. i 92/14., dalje: ZoC) na osnovi koje smatra da je neosnovano odrediti naknadu za pravo puta u odnosu na nerazvrstane ceste. Ističe kako je nesporno pored zemljišnoknjižnog stanja, relevantno i stjecanje prava vlasništva *ex lege*, kao što je to slučaj s nerazvrstanim cestama. Međutim, za utvrđivanje prava vlasništva na nerazvrstanoj cesti, nužno je potrebno utvrditi je li riječ upravo o toj vrsti nekretnine, što je naveo i ovaj Sud u presudi poslovni broj: UsII-8/17. Tuženik izvodi zaključak o vlasništvu Grada na spornim česticama (za koje iz zemljišnoknjižnog stanja ne proizlazi da bi bila riječ o nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada), navodeći da je Grad u potvrdi od 2. listopada 2018. popisao čestice koje bi u naravi trebale predstavljati nerazvrstane ceste. Zaključuje da ova problematika postoji iz razloga što Grad nije postupio sukladno odredbi članka 102. ZoC-a prema kojem postoji izričita obveza općina i gradova da usklade stvarno stanje sa zemljišnoknjižnim stanjem. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra neosnovanim tužbeni prigovor kako nije moguće odrediti naknadu za pravo puta na nerazvrstanoj cesti, u kom smislu se poziva na presudu ovog Suda, poslovni broj: UsII-166/18. Ističe kako je utvrdio da su nerazvrstane ceste na kojima tužitelj ima pravo puta i obvezu plaćanja naknade za pravo puta, nekretnine navedene u potvrdi Grada Knina. Ističe kako tužitelj tijekom provedenog postupka nije osporavao navedenu potvrdu, a tužbenim navodima koji su općenite naravi nije doveo u sumnju istinitost podataka koje potvrda sadrži u pogledu točno određenih nekretnina. Zaključno ističe kako je rješavanje ove upravne stvari i u javnom interesu, u interesu Republike Hrvatske i ostalih operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, koji zbog spora tužitelja sa zainteresiranom osobom ne mogu koristiti predmetnu EKI; te u interesu krajnjih korisnika usluga. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu primjećuje da se tužitelju nalaže da samostalno prema provedenim dokazima (parametrima iz rješenja) dostavi vlastiti obračun, čime mu se daje pravo utvrditi vlasnika nekretnine pa tužitelj ne može biti doveden u situaciju, svakako ne radnjama tuženika i zainteresirane osobe, da plaća naknadu za pravo puta osobi koja moguće nije vlasnik nekretnine odnosno upravitelj općeg dobra. Ističe da je tužitelj zainteresiranoj osobi priznao tražbinu naknade za pravo puta (u iznosu 164.506,13 kn godišnje), uključivo i naknadu za pravo puta za nekretnine koje tužbom osporava. Dostavlja ispis elektroničke pošte ovlaštene osobe tužitelja od 13. studenoga 2018., u prilogu kojeg je obračunska tablica te izvod iz tablice za nekretnine koje tužbom osporava (za nekretnine koje su nerazvrstane ceste). Navodi da je tužitelj platio ukupnu naknadu za pravo puta za dvije godine. Tuženik je u upravnom postupku izveo dokaze iz kojih se nedvojbeno može utvrditi koje su nekretnine u vlasništvu zainteresirane osobe, a potvrdu o nekretninama koje su nerazvrstane ceste izdalo je upravno tijelo zainteresirane osobe na temelju odredbe članka 107. stavka 3. ZoC-a. Potvrdu tužitelj nije osporavao u tijeku postupka. Poziva se na više odluka ovoga Suda koji je takvu potvrdu prihvatio kao valjano dokazno sredstvo, na praksu ovog Suda kojom se ukazuje na zakonsko pravo vlasništva jedinica lokalne samouprave na neistinama koje su nerazvrstane ceste te na stajalište ovog Suda da se i u odnosu na nerazvrstane ceste može odrediti naknada za pravo puta. Ističe da osporenim rješenjem infrastrukturni operator ne stječe pravo puta ili bilo koje drugo stvarno pravo niti je pravo puta stvarno pravo ili pravo koje bi se stjecalo aktom tijela državne vlasti, već je pravo koje infrastrukturni operator ima po ZEK-u. U odnosu na provođenje zemljišnoknjižnog upisa ističe da provedba zemljišnoknjižnog upisa vlasništva nerazvrstane ceste nema konstitutivno, nego deklaratorno značenje, u kom smislu se poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-6326/2011 od 7. veljače 2017. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije i potražuje trošak spora.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu, iako je uredno pozvan dopisom od 9. siječnja 2019.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Upravni postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja proveden je u povodu zahtjeva zainteresirane osobe podnesenog na temelju odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a te utvrđivanja količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužbenim prigovorima zakonitost osporenog rješenja osporava se u odnosu na nerazvrstane ceste u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, koji prigovori su neosnovani. Naime, u dosadašnjoj sudskoj praksi (primjerice presuda ovoga Suda poslovni broj: UsII-8/17-5 od 22. studenoga 2017.) već je otklonjen prigovor da bi ZEK isključio obvezu plaćanja naknade za nekretnine sa statusom javnog dobra u općoj uporabi, koji status imaju nerazvrstane ceste sukladno odredbi članka 101. stavka 1. ZoC-a.

Doista je prema shvaćanju Suda u postupku potrebno utvrditi da je riječ upravo o toj vrsti nekretnine, međutim, u konkretnom slučaju ova pravnorelevantna činjenica utvrđena je sukladno potvrdi zainteresirane osobe koja na temelju odredbe članka 107. stavka 3. ZOC-a, vodi jedinstvenu bazu podataka o nerazvrstanim cestama na svom području, a činjenica da na tim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI utvrđena je sukladno Elaboratu koji je tužitelj sam dostavio. U tijeku upravnog postupka tužitelj nije osporio utvrđenja da se radi o nerazvrstanim cestama, a tužbeni prigovori u tom smislu su paušalne naravi.

Upis nerazvrstanih cesta u zemljišne knjige (članak 102. ZoC-a) nije odlučan za rješavanje ove upravne stvari kraj činjenice da su nerazvrstane ceste na temelju odredbe članka 101. stavka 1. ZoC-a *ex lege* u vlasništvu jedinica lokalne samouprave.

Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a Sud je presudio kao pod točkom I. izreke.

Zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora je neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 1. ZUS-a, jer navodi iz odgovora na tužbu nisu Sudu bili nužni za donošenje odluke u sporu. Stoga je riješeno kao pod točkom II. izreke.

Odluka o objavi presude (točka III. izreke presude) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća  
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašten službenik



Tanja Nemčić